

Full diocesà

4 de desembre del 2022

p4 — Maria, Reina de la Pau, a les portes de la catedral

p7 — Un catòlic francès fundà el Mundial de Futbol

8 de desembre

La Immaculada
Concepció de
Maria

La Immaculada Concepció, de Francesco de Mura (1750)

«Convertiu-vos, que el regne del cel és a prop»

Diumenge II d'Advent / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un plançó de les seves arrels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de reverència del Senyor, i tindrà les delícies a reverenciar el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Un reny de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un nen petit els guiarà; es faran amigues l'óssa i la vaca, les seves cries jauran plegades i el lleó menjarà farratge com els bous; les criatures jugaran sobre el cau de l'escurçó, els nens ficaran la mà dins l'amagatall de la serp. Ningú no serà dolent ni farà mal en tota la meva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix la conca del mar. Aquell dia, els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria. (11,1-10)

Salm responsorial

Que el benestar floreixi als seus dies, i mesos i anys abundi la pau.

[71]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, tot el que diuen les Escriptures és per instruir-nos a nosaltres, perquè la força i el consol que elles ens donen ens ajudin a mantenir la nostra esperança. Que Déu, que us encoratja i us conforta, us concedeixi també d'estar d'acord en Jesucrist, perquè, ben avinguts de cor i de llavis, glorifiquen Déu, el Pare de Jesucrist, el nostre Senyor.

Per això accepteu-vos els uns als altres com el Crist us ha acceptat, donant així glòria a Déu. Vull dir que Crist es posà al servei del poble jueu per mantenir la veracitat de Déu, ja que calia complir les promeses fetes als patriarques, però si els altres pobles glorifiquen Déu, és per pura bondat. Ho diu l'Escriptura: «Us lloaré entre les nacions, cantaré al vostre nom.» (15,4-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així al desert de Judea: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» És d'ell, que deia el profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí"». Joan duia una capa de pèl de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a trobar-lo de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà.

Però quan veié que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batejar, els va dir: «Cria d'escurçons, qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostreu amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham, que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destal ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i llençat al foc. Jo us batejo només amb aigua perquè us convertiu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà al graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.» (3,1-12)

«El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó...»

Veu profètica

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Una veu ressona en ple desert cridant a un canvi de rumb, demanant que deixem intervenir Déu en la nostra història personal i col·lectiva.

Joan —l'asceta inconformista, que s'alimenta de llagostes i mel boscana— ensenyava als qui s'hi acostaven a fer-se batejar que no es podien refiar del fet de ser fills d'Abraham, sinó que havien de comportar-se com a veritables fills de Déu. (En el segon i tercer diumenges d'Advent dels tres cicles de l'any litúrgic apareix sempre la figura de Joan Baptista.)

Seguir Jesús és caminar cap al desert, o, si es vol, cap al paradís; és aprendre a renéixer a l'amor, a anar conformant el nostre interior d'acord amb l'exemple del Déu encarnat. La natura humana ha estat creada a imatge de Déu, i Crist —regal inefable al llinatge humà— renova aquesta mateixa imatge.

Joan Baptista crida a la conversió —que la Paraula esdevingui la mesura dels nostres pensaments i de les nostres obres— i anuncia que el qui ve bateja amb l'Esperit Sant i amb el foc de l'amor. Exhorta el poble a penedir-se dels pecats —obstacles a la vinguda del Messies— i a purificar-se en el riu Jordà, a no deixar-se portar per un optimisme fàcil ni per un pessimisme tràgic.

Ens cal renéixer en Crist: primer naixem corporalment, després espiritualment pel baptisme.

La imatge

Joan Baptista predicava a la multitud: «Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop.» Volia que la gent tinguessin un cor obert al qui venia després d'ell i que «batejaria amb l'Esperit Sant i amb foc». Rebutjava amb energia la dissimulació hipòcrita dels fariseus i dels saduceus que pretenien fer passar per bons, fruits bords. Acol·lim amb sinceritat, en aquest Advent, la crida a rebre degudament Jesucrist.

El sermó de sant Joan Baptista (1490-1500)

Agenda

Lit. hores: Setmana II

5 dilluns

—Santa Elisa

Is 35,1-10/Salm 84/Lc 5,17-26

6 dimarts

—Sant Nicolau de Bari, bisbe

—Santa Carme Sallés, fund.

Is 40,1-11/Salm 95/Mt 18,12-14

7 dimecres

—Sant Ambrós (o Amrosi), bisbe dr.

Is 40,25-31/Salm 102/Mt 11,28-30

8 dijous

La Immaculada Concepció de la Benaurada Verge de Maria (festa de precepte)

—Santa Ester, reina

Gn 3,9-15.20/Salm 97/Ef 1,3-6.11-12/Lc 1,26-38

9 divendres

—St. Joan Dídac, vident de Guadalupe

Is 48,17-19/Salm 1/Mt 11,16-19

10 dissabte

La Mare de Déu de Loreto

—Santa Júlia

Sir 48,1-4.9-11/Salm 79/Mt 17,10-13

11 diumenge III d'Advent / Cicle A

—Santa Maravillas de Jesús, verge

Is 35,1-6a.10/Salm 145/Jm 5,7-10/Mt 11,2-11

Pedres vives

Redacció

Fa uns quants anys, el papa Francesc indicava: «Si alguna cosa ens ha d'inquietar santament i preocupar la nostra consciència és que tants germans nostres visquin sense la força, la llum i el consol de l'amistat amb Jesucrist, sense una comunitat de fe que els contingui, sense un horitzó de sentit i de vida.» Per això és tan important quan al llarg de l'any, arreu de la nostra diòcesi, el bisbe de Vic imparteix el sagrament de la confirmació a molts joves. Joves d'edats, estudis i aficions molt diverses, però amb una característica comuna: el seu amor a Déu.

La confirmació hauria de portar als confirmats a la vivència de la fe en les seves comunitats parroquials. I és molt important que la comunitat aculli el jove, l'adolescent, tant en la seva etapa de preparació a la confirmació com en la vivència de la fe en el seu dia a dia.

La comunitat parroquial és signe d'una Església de «pedres vives construïda com a edifici espiritual» al voltant de la «pedra viva» que és Crist (cf. 1Pe 2,4-5). Per a moltes persones, quan entren en una església, les «pedres vives» són el primer rostre d'una Església acollidora i alegre.

Això és el que es va fer palès fa uns quants dies, quan el bisbe Romà va confirmar una colla de nois i noies al monestir de Ripoll, marc arquitectònic. Però qui va participar en aquella celebració —o en qualsevol de les confirmacions del nostre bisbat— no solament va ser testimoni d'unes pedres que ens contempen des del pes històric,

sinó que pogué contemplar unes «pedres vives», uns joves que amb la força de l'Esperit Sant volen testimoniar, en el si de l'Església, que Déu és viu.

Maria, reina de la Pau a les portes de la catedral

Del 8 a l'11 de desembre a la catedral de Vic, en el marc del Mercat Medieval, s'estrena «Maria, reina de la pau». En ocasió de la Puríssima hi haurà una imatge d'una Mare de Déu a les portes de la catedral, visible des del carrer. Tothom qui vulgui podrà deixar escrita la seva pregària o desig gratuïtament i també rebrà un verset de la Bíblia. La iniciativa, impulsada per la Delegació de Joves del bisbat, té per objectiu acostar la Mare de Déu a persones que no hi estiguin familiaritzades o que s'hagin allunyat de la fe. Esperem la vostra visita!

Calen voluntaris de qualsevol edat per a ajudar els viants i posar ordre en el pas de les persones. També per a tasques de preparació i oració. Si t'agradaria participar-hi algunes hores, escriu al nostre correu: mariareinadelapauvic@gmail.com, o a l'instagram [@mariareinadelapau](https://www.instagram.com/mariareinadelapau), i ens posarem en contacte amb tu.

Presentació del llibre «Coral de Santa Maria d'Igualada (1939-2020)»

Redacció

El dia 3 de novembre es va presentar, a l'auditori de la Biblioteca Central d'Igualada, el llibre *Coral de Santa Maria d'Igualada (1939-2020)*, escrit per Lleonard del Rio Campmajó, que és també el president de l'esmentada agrupació.

Es tracta d'un volum de 600 pàgines que compila la història d'aquesta entitat musical i cultural, nascuda a redós de l'Església després de la guerra civil, l'any 1939, fins a l'arribada de la pandèmia. Fundada per la professora Maria del Rio Montfort amb l'objectiu de dignificar amb el cant les cerimònies religioses que se celebraven a la ciutat d'Igualada, el rector de Santa Maria, Mn. Amadeu Amenós, les animà a constituir a esdevenir el cor titular de l'església parroquial.

El llibre està repartit en 82 capítols i detalla les 3.500 activitats que s'han dut a terme en aquests més de setze lustres —il·lustrades amb 250 fotografies—, complementades amb una colla d'anècdotes i esdeveniments històrics. També s'hi reflecteix el pols de la ciutat igualadina en les persones dels seus mandataris municipals i eclesials. Conté sis annexos i un índex nominal de 1.451 persones.

L'esmentada presentació aconseguí omplir l'auditori i s'inicià amb un concert coral, dirigit per Coni Torrents, i continuà amb les intervencions de la dissenyadora M. Rosa del Rio T i l'autor del llibre, tancant la vetllada l'alcalde de la ciutat, Marc Castells, a qui acompanyaven una bona colla de regidors dels diversos grups municipals. Fou una vetllada distesa, familiar i entranyable.

Notícies Breus

Deu anys de l'alberg de Jorba

Redacció

L'Alberg de Sant Jaume de Jorba pogué celebrar fa unes quantes setmanes els actes de commemoració del seu desè aniversari, dos anys més tard del previst, per culpa de la pandèmia.

El responsable de l'alberg, Mn. Enric Garcia, va recordar que aquesta celebració coincideix amb els actes de l'Any Xacobeu, que s'ha allargat, i que enguany també s'aprofita l'avinentsa de l'Any Ignasià. «Pel nostre alberg, durant tot aquest temps, han passat milers de persones de tot el món i han fet estada a Jorba. Per aquest motiu volem celebrar-ho fent una gran festa!», explicà.

Entre les activitats es va projectar una pel·lícula (*The way*), hi hagué una xerrada del monjo montserratí Ramon Oranias, una caminada popular i, no cal dir-ho, una missa solemne en honor de sant Jaume.

El Papa s'uneix a la celebració dels 500 anys de la conversió de sant Ignasi

El papa Francesc va ser el convidat d'honor a l'acte institucional de commemoració dels 500 anys de l'estada de sant Ignasi de Loiola a Catalunya, amb un missatge enviat al cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona i president de la Conferència Episcopal Espanyola.

«Ignasi es va mostrar dòcil a la crida, però el més important és que no va retenir aquella gràcia per a ell, sinó que la considerà des del principi com un do per als altres, com un camí, un mètode que podia ajudar altres persones a trobar-se amb Déu, a obrir-li el cor i deixar-se interpel·lar per ell», destacà el Pontífex. L'acte, celebrat al Saló Sant Jordi del Palau de la Generalitat,

comptà amb la presència del president Pere Aragonès, la consellera Laura Vilagrà, l'esmentat cardenal, el bisbe de Vlc, Romà Casanova, David Guindulain, superior de la Cova de Manresa, i l'alcalde manresà, Marc Aloy. També hi hagué l'arquebisbe emèrit de Barcelona, cardenal Lluís Martínez Sistach, així com de l'abat de Montserrat, Manel Gasch, entre altres autoritats. Hi va fer una intervenció jesuïta Xavier Melloni, director espiritual de la Cova de Manresa, i una actuació de l'Esbart Manresà, que interpretà un fragment de «Rapte», i l'Orfeó Manresà, que oferí «Un home nou», del músic Xavier Pagès, amb lletra de Joan Torner.

Mons. Francisco César García, secretari general de la CEE

L'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va elegir, el dimecres 23 de novembre, en primera votació, com a secretari general Mons. Francisco César García Magán. Segons el que es preveu en els estatuts, ocuparà el càrrec durant els pròxims cinc anys. García Magán és en l'actualitat bisbe auxiliar de Toledo. Substitueix en el càrrec Mons. Luis Argüello García, nomenat el novembre del 2018 però que ha presentat la seva renúncia després de ser nomenat, el propassat mes de juny, arquebisbe de Valladolid.

Al llarg d'aquesta 120a Assemblea es van tractar ambé diversos temes de rellevància. Per una banda, el Servei de Coordinació de les Oficines de Protecció de Menors presentà l'esborrany del protocol marc de prevenció i actuació en cas d'abús. Així mateix, la Comissió Episcopal per al Clergat i els Seminaris presentà les modificacions de les normes sobre el diaconat permanent. Així mateix, s'infirmà sobre la visita pastoral als seminaris majors de l'Estat i la pròxima Jornada Mundial de la Joventut.

Un catòlic francès va fundar el Mundial de Futbol

Redacció

El Campionat Mundial de Futbol és un dels esdeveniments esportius més esperats, seguit per desenes de milions de telespectadors. El que pocs saben és que aquest torneig el va fundar un catòlic francès.

Es tracta de Jules Rimet, que va néixer el 14 d'octubre de 1873. Quan era nen va fer d'escolà a l'església local i a deu anys partí rumb a París, on la seva família buscava una oportunitat per a tenir una millor qualitat de vida enmig de la crisi econòmica.

Quan en 1891 el papa Lleó XIII va signar la seva encíclica *Rerum novarum*, el jove Rimet i els seus amics se sentiren interpel·lats per la preocupació del pontífex davant la misèria en la qual vivien les classes treballadores i davant la falta de reformes laborals.

Inspirats pel text, van fundar una organització per a oferir assistència social i mèdica als més pobres.

El jove francès també estimava els esports i tenia la ferma convicció que aquests unien la gent, més enllà de la raça i la classe social.

En 1904 va ajudar a crear la FIFA, que presidí durant trenta-tres anys. En 1928 va impulsar la Copa del Món, que es jugà per primera vegada a l'Uruguai dos anys més tard.

En una entrevista concedida al periòdic *The Independent* l'any 2006, Yves, el seu net, afirmava que el seu avi «s'hauria sentit decebut en veure que actualment el futbol s'ha convertit en un negoci dominat pels diners, ja que aquesta no era pas la seva visió».

La Pel·lícula

Tori y Lokita

Dirigida per Luc Dardenne, Jean-Pierre Dardenne

Bèlgica, 2022.

Drama.

Intèrprets: Mbundu Joely i Alban Ukaj.

Per a majors de 16 anys.

En la Bèlgica actual, un nen i una adolescent que van arribar sols d'Àfrica enfronten la seva invencible amistat contra les difícils condicions del seu exili.

«Els directores belgues tenen les seves preferències, i n'és una de gens oculta, la feblesa pels pobres, els mansos, els qui ploren, els qui passen fam i set, els misericordiosos, els nets de cor i els pacífics. La seva filmografia és no sols una justa revisió de les benaurances, en versió contemporània, sinó, al mateix temps, una actualització de les que apareixen en l'Evangeli de Lluc» (*Pantalla 90*).

El film, enquadrat dins el realisme social, va sortir premiat en el festival de Canes d'enguany.

Maria en el camí de l'Advent

Romà Casanova, bisbe de Vic

La benaurada Verge Maria ocupa un lloc preeminent en la vida i en la litúrgia cristianes; però, si poguéssim escollir un temps com el més particularment apte per al culte de la Mare del Senyor, hauríem d'assenyalar l'Advent. De fet, en la litúrgia d'aquest temps hi ha una presència molt freqüent de Maria. Sempre en el temps d'Advent celebrem la solemnitat de la Immaculada Concepció de Maria. En aquesta festa recordem el privilegi únic que la misericòrdia divina va concedir a la que havia de ser la mare del Fill de Déu fet home en les seves entranyes virginals: el pecat mai no tacaria la seva ànima, ni cap pecat personal ni el pecat original. Tot això s'ha d'entendre i viure com la preparació radical a la vinguda del Salvador. A més, la solemnitat mariana del temps d'Advent ens manifesta el feliç principi o exordi de l'Església que en Maria té la seva figura més preclara; Església que és tota santa i immaculada.

En Maria es fa palès el veritable sentit de l'espera cristiana.

Els moments més intensos de presència mariana en la litúrgia d'Advent són els vuit dies previs a Nadal —els que anomenen fèries privilegiades—, en els quals ressonen les profecies sobre la Verge Maria i el Messies i són proclamats els relats evangèlics previs al naixement de Crist, en els quals és figura principal Maria. Dins aquesta gran setmana, sempre s'hi escau el diumenge anterior a Nadal, el quart d'Advent, diumenge marià per excel·lència dins l'Any Litúrgic.

Maria, doncs, és una bona mestra i model en el camí de l'Advent, perquè en ella es fa palès el veritable sentit de l'espera cristiana. Nosaltres no esperem uns mers esdeveniments, sigui l'espera messiànica del poble d'Israel,

sigui l'espera del retorn gloriós de Crist, sinó que el que veritablement esperem i desitgem és el trobament amb Jesús. Maria, com he dit, és mestra i model per als qui cerquen trobar-se amb Crist. Ella és inseparable de Jesús i sempre ens duu al seu Fill, el nostre Salvador i Senyor, el rostre del qual tota persona deleja contemplar per trobar el sentit de la seva existència.

En el camí de l'Advent, en resum, deixem-nos acompanyar per Maria. Ella ens ofereix la seva mà per a guiar-nos en els camins de la pregària humil i sincera, especialment la pregària litúrgica: la missa i la litúrgia de les hores; sense oblidar la pregària dels pobres, el sant rosari. Maria és, de la mateixa manera, model d'esperança activa en l'espera del Senyor, que ha vingut, vindrà i ve contínuament.

